

Només perdem allò que teníem

Vivim sense esborranys possibles. I quan algú roba una vida, tots hi sortim perdent. Encara sort de la literatura, que ens pot salvar quan estem perduts.

Salvador Iborra: quan la vida fuig amb tants versos per escriure

No fa ni una setmana que el poeta Salvador Iborra va morir a Ciutat Vella, apunyalat pels presumptes lladres de la bicicleta d'un amic seu. Una tragèdia amb totes les lletres. Iborra tenia 33 anys i molt camí per viure i per escriure. Tremolo de pensar en els versos que ja no farà, i em consolo, quin remei, descobrint els que sí que va deixar escrits. Com aquests, que enceten el poema *Afirmació possible*: "Encara escoltes música quan l'amor es mor/ és ja molt tard, i van arplegant les cadires,/ voldria tornar-te a mirar, buscar-me un altre/ somni per tornar-lo a perdre, un eco breu/ com aquella lluna entrant-nos per la finestra./ Les llums s'apaguen i van tancant les portes,/ també els ponts, les cases i les autopistes,/ la memòria gravitant abocant entranyes/ esperant el vespre en una ciutat lentíssima/ on la vida fuig on no podem arribar nosaltres."

El gran tema del seu últim poemari, *Els cossos oblidats*, és la pèrdua. Però una cosa és perdre l'amor i l'altra perdre la vida, coi. Quan som al fons del pou ens pot semblar mentida, però entre el desamor i la mort hi ha un abisme. ♦♦

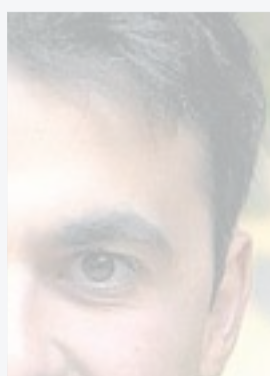
David Vann: la força de la literatura per allunyar els dimonis

David Vann tenia tretze anys quan el seu pare li va preguntar si volia anar a passar un any amb ell a Alaska. La resposta del nano va ser que no. Al cap de dues setmanes el pare se li va suïcidar. Llavors aquell adolescent va conèixer de primera mà la versió més malparida del sentiment de culpa. Per superar-lo, Vann va escriure *Sukkwon Island*, l'obra guanyadora de l'últim premi Llibreter, que és la història del nen que diu que sí en lloc de dir que no. "No sóc religiós però escriure té un punt de redempció, et dona una segona

oportunitat", admet l'escriptor.

Empúries ha publicat ara *Desolacions*, una nova novel·la de David Vann, sobre un matrimoni que fa aigües. "Fa deu anys que estic casat i, de moment, encara som feliços. Però a la meua família hi ha moltes parelles trencades i sé que no hi ha cap garantia que això nostre acabi bé. La ficció és un lloc segur que em permet allunyar els dimonis: si destrosso un matrimoni en una novel·la, potser el meu durarà sempre", explica David Vann a Barcelona. Segons ell, "escriure és l'intent de transformar la lletjor en bellesa".

Com diu l'admirat Ricardo Piglia: "L'escriptura és el lloc on els esborranys de la vida són possibles, potser per això fem literatura". ♦♦

Si dormim poc i penquem molt, serem poetes imparables?

Dos quarts de dues de la matinada. Rebo un sms de la directora editorial del Grup 62, Ester Pujol, que acaba de llegir un apunt meu sobre el preu escandalosament car dels llibres electrònics. Diu això: "Tot just ara lleigeixo els diaris. Si vols demà t'explico el perquè del preu dels *e-books*. I crec que ja no s'ha de parlar de pirateig, que té un punt romàntic, sinó de robatori!". El missatge m'espanta la son. Faig voltes entre llençols mentre penso en els horaris laborals dels editors. La llegenda diu que els divendres a la tarda ja són tots a Cadaqués, però potser s'ho mereixen, si els dies de cada dia penquen fins ben passada la mitjanit. I es lleven d'hora, com vol el Pep: l'endemà de bon matí, l'Ester m'explica que el drama dels *e-books* és que tenen un IVA del 18 per cent.

Tornant a Guardiola. Em trobo al metro de Verdguer l'escriptor Hèctor Bofill, aquell que el 2003 va exclamar "som imparables" en rebre el premi Pla, encunyant el terme amb què s'autobatejaria un grup de poetes que pretenien menjar-se el món per esmorzar. Ara, després del discurs de l'entrenador blaugrana, sembla que l'adjectiu ja no els pertany, si més no en exclusiva. Però l'Hèctor em comenta, amb un somriure: "Sempre puc dir que el Pep es va inspirar en mi, com que li agrada la poesia...". Veig que l'autoestima és l'últim que es perd. ♦♦

01
SALVADOR IBORRA HA MORT ABANS D'HORA: ENS EN QUEDA EL RECORD I ELS POEMES

02
DAVID VANN CREU QUE LA FICCIÓ ÉS UN LLOC SEGUR QUE PERMET ESPANTAR FANTASMES

03
HÈCTOR BOFILL ES VA PROCLAMAR IMPARABLE QUAN VA GUANYAR EL PREMI JOSEP PLA